

Szentjánosi Csaba

ŐSZI SÉTA

A fák eldobálják leveleiket,
hogy a következő ősz megtalálja őket –
és visszataláljon,
ez Rákoskeresztúr, az uszoda, a cukrászda,
a sportpálya, az iskola, a templom...
közel ugyan egymáshoz, érdekes mértani
alakzatban, de mennyi ember testi-lelki távolságban,
pulzálásban mégis,
most szombaton, minden békésebb, állóbb,
sétálunk feleségemmel, mintha állófogadáson
vennénk részt, ahogy a játszótér megkínál hangjaival,
az iskola csöndtanulásával,
a percek hiába szaladnak, az idő ráér,
és felhőkomondorok terelik a napsugarakat,
a kerületünk (XVII. ker.), lelki-területünk,
ahol igaz, a facsometék túlnőtték gyerekeinket,
de időrovátkáikat őrzik, ahogy melljük álltak,
egyikük sincs már itthon, fiam rég elköltözött,
lányom másik lábán gödöllői cipő van,
Andival sétálunk, tízujjas kézfogáskesztyűnk van a tél ellen,
sétálunk? inkább, kicsit gyónunk minden léptünkkel,
amíg feloldoz minket a szerelem...

Ezredvég, 2021/6.